

A/s Thorshavns Dampvaskeri

har udvidet sin Virksomhed til ogsaa at omfatte

Damp-Fjerrensning.

Vi modtager alle Slags Fjer til Rensning.

Vi modtager Dyner og Hovedpuder, renser Fjerene og Vaarene.

Vi omforandrer alm. Dyner til Kanaldyner.
Telefon 163. Telefon 163.

A.S. BALSLEV & CO.

Telefoner Nr. 20 og 237. Trælastafdeling Nr. 194.

THORSHAVN

Husk vort store Lager af:

Tømmer - Brædder - Planker - Kehlde Lister -
Krydsfiner - Kakkellovne - Komfurer - Galv. Bølgejern-
og Specialplader - Vinduesglas - Maling - Koldlim -
Dør- og Vinduesbeslag m. v. - Monterjern -
Stifter - Skruer - Tagpap - Kalk - Cement.

Fiskimenn, arbeiðarar

haldið og lesið

„Føroya Social-Demokrat“,

ið er

tykkara blað!

Lýsing.

Tað verður her gjørt kunnugt,
at býráðsskrivstovan
er opin gerandisdagar frá kl. 12-14
og friggjadag eisini frá kl. 15-16.

TORSHAVNAR BÝRÁÐ.

Lýsið í

„Føroya Social-Demokrat“!

Málaráforrættning.

Papp, tapet, møpulpulitur, alt
málarafakinum viðvíkjandi! Best,
billigast. — Orðrar frá bygðum
ekspeðerast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Máling

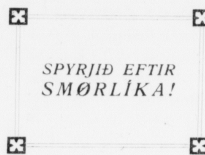
Tapet

Linoleum

Tlf. 81. Poul Arne Poulsen.

Frit Valg 49 Øre.

Spíð endilígg í Tíð, men benyt Dem
af Chansen straks, og vent endilígg ikki
til det er for sent, thi alle Reseda Varer
er nedsat fra alt frit Valg 49 Øre og helt
ned til alt frit Valg 49 Øre. — Tilbudet
gælder idag og følgende Dage saalænge
Lager haves fra Reseda Afdelingen
hos M. SKÆLING Tórshavn

SÓL

Fyrsta flokks

Lakkfernis

til gólv og
annað træ

Tornar ófæra skjótt. Ljóst
og haldgott. Ófæra gott til
at blanda út í máling. —
Lagað til tað
føroyska veðurlagið.

Fæst hjá teim
flestu keyppnumm.

Teknisk kemisk Fabrik

OKKARA

Færðist við Tjaldrinum.

Føroyskt toy og tógv fæst framvegis.

Telefon 40.

Berghild Evensen.

Telefon 40.

Haldið „Føroya Social-Demokrat“!

Alle Husmødre køber

kun den færre-
ske Margarine

som er den
bedste der faas

A/S THORSHAVNS MÆLKEFOR-
SYNING OG MARGARINEFABRIK

Annoncerende!!

Vejen til
en virksomhedsfuld
Reklame

går gennem en Annonce i

„Føroya Social-Demokrat“.

„Føroya Social-Demokrat“

har vundet indpas hos det store, jævne Publikum,

Det er derfor i Deres egen personlige In-
teresse at benytte „Føroya Social-Demokrat“

til al Avertering i Fremtiden.

Udgiver: Javnaðarmannafelag.

Bladstjóri: P. M. Dam, Tórøyr, ábyrgdarmaður.

P. K. Mouritsen, Tórshavn.

Prentsmíðja B. Z. Jensens, Tórshavn.

3) Heðin Brú: Smásøgur.

Í kvöld er kirkjan full av ljósi; tað rennur yvir
gjøgnum vindeyguni, torngluggarnar og dýrnar,
rennur út um kirkjugarðin yvir leiðir og yvir gøtur
millum leiðir, flýtur saman við vegljósið og kava-
ljósið til eina felagsglæmu, sum rekk langt út um
tey ystu húsin og hegt upp um tey hægstu tornini.
Hér mætir hon glæmun frá øðrum byum, og gjøgnum
hesar skaru ljósarmarnar rætta býrnir hendurnar
saman í kvöld og hevja eina felags glæmu, eina
danska jólaglæmu til himna. Og málmónar hittast
á fletunum.

Eg seti húsbóndafólkin av við kirkjugarðsdýrnar
og koyri inn á eitt gistiús við rossinum.

Nú eri eg leysur, til tey koma aftur úr kirkju, og
fari niðan í tann eldra partin av Lyngby, bóndabýin,
tey rópa, at vitja ein hvithærðan vinmann, ið býr
hér. Vit vóru landsmenn. Tá eg komi inn, situr hann
á slætta gólvinum og heldur jóla. Lampen er sløkt,
ovshurðin latin upp, og hann hevur fylt eldholið
við grønngrænum. So situr hann og andar tungt
gjøgnum nésina og sigur ah, horvið oyranum móti
ovninum og lýður á, hvussu tað brakar í eldinum.
Hann biður meg koma og seta meg har hjá sær.
Eg so geri. Nú spyr hann, um eg eri kaldur. Nei,
kuldin brekði einki. So situr hann eina løtu stillur
og hyggur at mær. — Eg sá, at eygnahárin á
honum vóru hvít, og at hann læt eygini minni upp
enn fólk flest. — »Tú er kaldur um fótarnar,« sigur
hann so. »Nei.« Hann svarar ikki, letur meg bert
úr skónum og setir við eldin, smoyggir so eina
innitúflur uppá aftur fótarnar á mær. So setir hann

seg aftur við eldin at anda tungt gjøgnum nésina
og siga ah. Eg veri eitt sindur undarliga við, taki
hondina upp fyri eygini og blundi; tað er mest
sum hugin stógar eina løtu, og eg má seta meg
at biða. Nú siggi eg ein skitnan barnaskúlakennara
fyri mær, sum stendur og doyngir eitt bibliuorð
niður í meg um ein, sum var komin til jarðar og
gekk her í tænaralíki. Men eg dugdi ikki at taka
imóti hesum í kvöld. Eg kom at hugsa um eina
ferðina, eg havi sæð eina smágentu kyst eitt ross,
mær dæmði tað einki. Eg eri góður við ross, men
kyst tey, nei! Tað er hesin munurin, ið býður imóti.
Nú sat eg og var rossið, og tann hvithærði vin-
maðurin smágentan.

Tað bangar á dýrnar. Hann fer at lata upp, og
inn kemur ein eldri genta at ynskja gleðilig jóla.
Hon líktist fugli. Tað var nésin, ið gjerdi tað, henda
stóra feita nésin, meðan restin av andlitinum bert
var nakrur rakrúkkur. Litil er hon, men stovan
verður full av henni, hon er allastaðni, spyr og
peikar: »Hvat er hatta fyrri mynd?« »Hatta er Goethe.«
»Hvat er hatta fyrri mynd?« »Ein druknaður tri-
menningur.« Soleiðis gongur hon. Nú setir hon
seg á ein stól, tekur eina spinnukonu upp úr taskuni
og setir hana at spinna á fanginum á sær. So dregur
hon ein stól tætt til sín og biður tann hvithærða
vinmannin koma at royna, hvør ið longri kundi
spinna. Ja, hann skuldi royna á gólvinum. Nei, nei,
á fanginum á henni skuldi tað vera.

Tá var kirkjutiðin farin at halla, og eg fór aftur
eftir rossinum. Men eg hugsði um ta gomlu gentuna,

sum leitaði jólagleði í hesum, at fáa tann hvithærða
vinmannin at spæla við spinnikonu á fanginum
á sær.

Húsbóndafólkin vóru frýntlig heim aftur eftir
vegnum. Maðurin hjálpti mær at spenna frá og
beyð mær inn, bað meg kenna meg heima imillum
tey. Og tað gjerdi eg.

Eftir henda dag var eg ikki næmingur á garð-
inum, eg var maður.